

ENTEGRASYON'UN FATURASI: YOKSULLUK - İŞSİZLİK - GÖÇ

* ÖZELLEŞTİRME ADI ALTINDA, EMEKÇİLERİN MALİ TC'Lİ BURJUVALARA PEŞKEŞ ÇEKİLİYOR.

Yazısı sayfa 2'de.

* BİR YANDA STERLİN - DOLAR MİLYONERLERİ, DİĞER YANDA YOKSULLAŞAN ÜRETİCİLER, EMEKÇİLER.

Yazısı sayfa 2'de.

* "İSTİKRARLI MUHASEBE BİRİMİ" ADI ALTINDA KAMU GÖREVLİLERİ'NİN MAAŞLARINA GÖZ DİKİLDİ.

Yazısı Sayfa 2'de.

BAŞYAZI

BAŞLARKEN

Ülkemiz Kıbrıs, özellikle de Kuzey Kıbrıs ekonomik, politik ve bunlardan kaynaklanan sosyal ve kültürel alanlarda oldukça çalkantılı ve bunalımlı bir dönemden geçmektedir. Bozuk sosyo-ekonomik düzenin, halkın omuzlarına çökerttiği bu bunalım ağırlığı altında emekçi halk açıkça ezilmektedir. İşçi sınıfının politik örgütsüzlüğü ve önderlikten yoksun oluşu kapitalizmin saldırılarına karşı gerekli direnci ve savaşı vermemesine neden olmakta, bundan dolayı da egemenler düzenin dayattığı bunalımı doğrudan emekçi halkın omuzlarına yığabilmektedir. Kıbrıs sorunu ise Kıbrıs halkının ve işçi sınıfının hiçde yararına olmayan bir seyir izlemektedir. Savaş hali hala daha devam etmektedir. Heriki taraf hergün silahlanmaktadır. Şövenizm ve milliyetçilik hergün biraz daha tırmandırılmakta, sivil faşist örgütlenmeler ve hareketler artmaktadır. Kuzey Kıbrıs, hali hazırda T.C devletinin kontrolü altındadır, ve yaşamın her alanında TC'ye entegre olmuş durumdadır. Bu durumun ve dolayısıyla de taksimin yasal zemini hazırlanmaktadır. Emekçi halk adına ortaya çıkan partiler ve sendika liderleri komprodor kapitalist düzenin birer parçası olduklarını kanıtladılar, ve halka karşı yürüttükleri ihanet politikaları yavaş yavaş kendi kendine teşhir olmaktadır.

Tüm bunlara karşın, sosyalistler, sosyalizme gönül vermiş insanlar, devrimciler, ilericiler dağınık, herşeyi uzaktan seyreden birer seyirci konumunda, hatta yılgınlık içinde, yaşamakta olan sürece herhangi bir şekilde müdahale edebilme irade ve gücünden yoksun olarak kendi kendilerine yakınmakla gün geçiriyorlar.

İşte Sosyalist Gerçek böyle bir ortamda yayın hayatına başlıyor. Sosyalist Gerçek'in gerekliliği bu ortamda kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.

Sosyalist Gerçek, sosyalizm bilincini temel alan siyasi bir gazete olacaktır. Kıbrıs ve dünya emekçi halklarının ve işçi sınıfının sorunlarını sosyalist ilkeler çerçevesinde ele alacak ve bu sorunlara sosyalist

ÜLKÜ OCAKLARININ AÇILMASININ AMACI NE?

Son günlerde sivil faşist örgütlenmelerinin hız kazanması birçok kesimde "faşizm geliyor" paniğine neden oldu. Ancak ifade edildiği gibi faşizm, hiçbir zaman bu adadan gitmedi ki gelsin hem de iktidarda olmak kaydıyla. Sivil faşist örgütlenmede artışın amacı nedir o zaman? İktidar buna niye gerek duymuştur?

Yazısı Sayfa 3'te

EMEKÇİLERE "FEDEKARLIK" ÇAĞRILARI ÜZERİNE

M.SÜLEYMANOĞLU

Ülkemizde yıllardır uygulanan soygun, talan ve sömürü düzeni, burjuva ekonomik sistemini dibe vurmuştur. Kriz derinleşmiş, ekonominin bir çok sektörü batma noktasına gelmiştir. "En yetkili ağızlar" bile "deniz bitti", "Ülke iflas etti" vs. propagandası yapmaya başladılar. Bu propagandanın esas özü emekçilere "özveri gösterin", "fedakarlık yapın", "ülke düze çıksın" mesajıdır. O zaman bu ekonomimizin nedenlerini araştırıp ortaya koymak, emekçilerin takınacağı tavrı da verdirecektir. Kapitalist sistemin özü, işlevi, üretim ilişkileri bizaat bunalımın ana nedenidir. Kapitalist üretim, meta üretimi üzerine kuruludur, pazar için üretimdir. Kapitalizm'de üretim, tüketicinin ihtiyaçlarına göre değil, azami kar için yapılır. Üretim sürecinde üretim araçları daha az kapitalistin elinde toplanır. Bu durum fiyatların belirlenmesinde tekellerin belirleyici olmasına yol açar. Kapitalizmde, aşırı üretim ve yığınların yoksulluğu olguları her biri diğerinin nedeni olarak birlikte var olur. İşte bu nedenlerle ekonomik ve siyasi krizlerin ana nedenini kapitalizmin bizaat var oluşunda aramak gerekir.

Tabii ülkemizin özel şartları gereği var olan krizlere ek olarak T.C.'deki krizlerden de etkilenmesi sorunu daha da çekilmez kılmaktadır. Ülkemiz T.C.'nin ekonomik, siyasal, sosyal, vs. her türlü tahakkümü altındadır. Bu durum ülke içindeki krizin nedenlerinin dışarda da aranmasının gerekli olduğunu ortaya koyar. T.C. ekonomisi emperyalizme bağlı, İ.M.F. direktifleri ile yön bulan bir ekonomidir. T.C.'nin Kürt başkaldırısına karşı tüm kaynaklarını seferber ettiği herkesce bilinmektedir. Burjuvazinin bir kesimi olan finans kapitali (Bankacılık sektörü) astronomik faizlerle verdiği krediler sanayi ve ticaret burjuvazisini bunalımın sokmuştur. Kamu sektörü ise zaten doğudaki savaş sebebi ile krizdedir. "Çözüm" emekçilerin daha fazla sömürülmesi, ek vergiler, işten çıkarılmalar, özelleştirmeler olmuştur.

Ünlü 5 Nisan kararları tıkanan sistemin önünü açmak için sözde "acı fakat faydalı" reçete olacaktı. İki yıl geçti, kriz daha da derinleşti ülkemizde de "paketler" hazırlanıyor. Tıpkı 5 Nisan kararları gibi önlemler alınmaktadır. 5 Nisan kararlarını kısaca hatırlamak yararlı olacaktır.

* Kamu harcanmalarının kısıtlanması.

* Kamu yatırımlarından vazgeçilmesi, devam edenlerin durdurulması.

* Başta eğitim ve sağlık olmak üzere sosyal harcanmaların kısıtlanması.

Özelleştirme yoluyla bu alanda da devletin rolünün iyice azaltılması, devlet hizmetlerinin büyük ölçüde paralı hale gelmesi.

* Kamu kesimi finansmanının iç borçlanmadan vazgeçerek, sağlıklı vergi kaynaklarına oturması. İşbirlikçi, tekeli burjuvazi dışında kalan sermaye, küçük üretici, işçi ve memurlar üzerindeki vergi ve fon yüklerinin artırılması.

* "Devletin ekonomideki rolünün küçültülmesi." Özelleştirmenin hızlandırılması. KİT'lerin satılması.

* Ekonomik sosyal konsey ve işsizlik sigortasının kurulması.

Yukardaki tedbirlerle ülkemizde yaşanan süreç arasında ne kadar da benzerlik var. T.C. bu "önlemleri" aldı. Sonuç emekçilerin daha da yoksullaşması, yaratılan kaynakların burjuvaziye aktarılması olmuştur.

5 Nisan kararları emperyalist kuruluşlar tarafından (İ.M.F, Dünya Bankası) Türkiye emekçi sınıflarına dayatılırken zaten aynı dönemde ülkemizde de D.P.-C.T.P hükümeti paralel önlemler almıştır. 5 Nisan kararlarının ülkemizde gün be gün zaten yaşıyoruz. Kapitalist saldırı yetmiyormuş gibi daha da fedakarlık daha da özveri diyorlar. "Ekonomik önlemler paketi" dedikleri 5 Nisan kararlarının başlattığı saldırının devamından başka bir şey değildir.

Ülkemizde her renkten burjuva partileri ve basını, emekçi sınıfı kendi lehlerine fedakarlığa çağırıyor. Oysa fedakarlığa çağrılar işçi ve emekçiler zaten bu sistemde (Kapitalist) fedakarlık yapıyorlar. Burjuvazi ve onun uşakları çeşitli propagandalarla "toplumsal fedakarlıktan", "toplumsal uzlaşmadan" söz etmektedirler. Krizin yükünün her kesime "adil dağılımından" dem vurmaktadırlar. Kapitalizm "yükün eşit dağılımına" "tümüyle aykırı bir sistemdir. Kapitalizmin içine girdiği bunalım dönemleri, "yükün eşit paylaşımı" lafazanlığı ardında işçi sınıfı ve emekçilerin daha fazla yük altına sokulduğu dönemlerdir. Ne yazık ki sorunu sınıfsal olarak ele almayan reformist sendikalar da "yükün eşit paylaşımından" söz etmeyi marifet saymaktadırlar. Ama "unuttukları" tarihsel gerçekler var. Ülkemizde kriz derinleştiçe yıkım paketleri temcit pilavı gibi emekçilerin önüne her zaman konmaktadır. Sorun "sınıfa karşı sınıf" perspektifi ile ele alınma ve burjuvazinin, sendika ağalarının, burjuva parti sözcüklerinin propaganda ve baskılarını boşa çıkarma sorunudur.

İşçiler ve Emekçiler Ayakta

Egemenler Silaha Sarıldı!

Bir yanda sterlin-dolar milyonları, diğer yanda yoksullaşan üreticiler-emekçiler. İşte ülkemizin acı tablosu.

Sıkıntı içindeki üreticilerin yüksek maliyet girdikleri ve astronomik kredi faizleriyle hızla yoksullaştırdığı artık gün gibi ortadadır.

Ülkemiz işçileri, özelleştirme ve ucuz işgücü nedeniyle işlerini kaybetmekte, daha da yoksul-laşmaktadır.

Her iki kesim de çareyi direnmekte ve

mücadelede gördüler. 8 Ocak'da yüzlerce hayvan üreticisi yürüdü. 5 Ocak TARIM-SEN üyesi işçiler Lefkoşaya yürüdü. Egemenler halkın karşısına silahlı güçlerini sür-düler. Düzenin koruyucusu polis silaha sarılıp, şimdilik havaya ateş etmiştir. Bu olay polislin kimyaya atış çıkartmalarının koruyucusu olduğunu kanıtıyor. Bu silahlar emekçileri ne yıldırır, ne de sindirir.

Sıra şimdi kamu emekçilerindedir. Başkaldırı ve mücadele tüm emekçilerin birliğinden doğacaktır.

ÖZELLEŞTİRİLME ADI ALTINDA EMEKÇİNİN MALI TC'Lİ BURJUVALARA PEŞKEŞ ÇEKİLİYOR.

Asil Nadir'in borçları karşılığında ihtiyat sandığına devrettiği Sunzest narenciye fabrikası çok ucuza TC'li bir şirkete peşkeş çekildi.

Asil Nadir'den on milyon dolara alınan söz konusu tesisler K.K.T.C.'de iki milyar yedi yüz milyon TL sermayeli Menar firmasına beşbuçuk milyon dolara satılmıştır. İlgili firma beşyüzbin doları hamera verecek. Geri kalan parayı beş yılda ödeyecek. Sunzest tesisleri önce ihale yolu ile kiraya çıkarılmış ve bu ihale doğrultusunda iki İsrail şirketine (USR ve paketleme) kiralanmış ve protokol imzalanmıştır. Bu aşamada birtakım güçler devreye girmişlerdir. Bunun üzerine K.K.T.C yetkilileri bu protokolü iptal ederek tesislerin satışına

karar vermişlerdir (!). İhaleye çıkılmadan tesisler Mener adlı TC. şirketlerine verilmiştir.

İşçinin emekçinin birikimi olan onmilyon doları Asil'e veren ihtiyat sandığı, hiçbir güvence veremiyor. TC'li Mener şirketine yan fiyatına (beşbuçuk milyon dolara) Sunzest'i satabilmekte.

Özelleştirme adına ülkemizin birçok tesisi TC'li burjuvaziye yok pahasına peşkeş çekilmek istenmektedir. Bu fabrikalarda çalışan işçilerin geleceği, çalışma güvenceleri ayaklar altına alınmaktadır. Bu peşkeş çekmeye önyak olanlar çanak tutanlar, işçi sınıfı ve emekçiler tarafından lanetle anılacaklardır.

Ve ... Nihayet, "Endeksleniyoruz!"

M. ONURER

Sendikaların, yıllardır, en büyük talebi olan "ücretlerin istikrarlı bir para birimine endekslenmesi" konusu, nihayet, hükümet tarafından, yani CTP-DP koalisyon hükümeti tarafından Şubat maaşlarına uygulanacağı açıklandı.

Hükümet adına bu açıklamayı bir "müjde" gibi açıklayan sayın Maliye Bakanı Salih Coşar "müjdesini" şöyle sürdürdü:

"Dolar endeksleme eşel-mobil gereksiz kılar, dolayısı ile endeksleme yürürlüğe girdiği andan itibaren eşel-mobil uygulaması sona erecektir.

Ayrıca eşel-mobil kaldırılırsa o ana kadar verilmiş olan hayat pahalılığı (HP) ödeneğinin de sıfırlanması gerekir."

Bunlar ne anlama gelir?

1. Çalışanların maaşları dolara endekslediği andan itibaren doların değerindeki artışa bağlı olmayan hayat pahalılığı, yani doların değeri aynı kalsa bile TL üzerinden yapılacak zamlar karşılığında herhangi bir hayat pahalılığı ödeneği verilmeyecek, dolayısı ile çalışanların maaşları tüm 96 yılı boyunca sabit bir dolar miktarı karşılığı üzerinden ödenecek. Bu yüzden bir ay önce satın aldığımız bir ekmeğin fiyatı yükselse de dolarda bir artış olmadığı için reel olarak maaşımız gerilemiş olacak.

Sayın Coşar'ın ikinci olarak duyurduğu "hayat pahalılığının sıfırlanacağı" "müjdesinin" altında yatan ise şu, rakamlarla ele alalım:

Diyeelim ki asli maaşınız 12.000.000.-TL'dir. Yıl içinde biriken ve geçen yıldan hayat pahalılığı olarak devreden hayat pahalılığı da, yaklaşık %300'dür. Yani 12.000.000.-TL'nin üzerine artı %300'lük bir oranda hayat pahalılaşmıştır. Bu hayat pahalılığını sıfırlamak demek 12.000.000.-TL'sini 4ile çarpmak demektir.

12.000.000.-TL X 4=48.000.000.-TL BRÜT

48.000.000.-TL / 60.000.-TL= 800 Dolar BRÜT (-Dolar üzerinden vergi vs.. kesintileri) 1996 yılı boyunca bu kişinin alacağı maaş 800 Dolar karşılığı TL'dir.

Halbuki yıllardır yapılan uygulama şudur :

12.000.000.-TL +%150 = 18.000.000.-TL + 12.000.000.-TL=30.000.000.-TL

Yeni asli maaş

30.000.000.-TL +%150 = 45.000.000.-TL

30.000.000.-TL + 45.000.000.TL= 75.000.000.-TL Bütür

75.000.000.-TL / 60.000.= 1.250 Dolar BRÜT (- Dolar üzerinden vergi vs.

kesintileri)

İŞTE oynanmak istenen OYUN ...

ALDANMIYALIM!...

PANEL:

"KIBRIS'TA FAŞİZMİN TAHLİLİ"

-1-

YED. Yönetim kurulu, ülkemizde yükselen sivil faşist örgütlenmeye Halkın dikkatini çekmek bu örgütlemeye karşı işçi sınıfı ve halkın, demokratik kitle örgütlerinin, Sosyalistlerin, ilerici ve devrimcilerin nasıl örgütlenmesi ve mücadele etmesi gerektiği konusunun tartışılması amacı ile 6 Ocak 96 tarihinde Güzelyurt GÜSAD merkezinde "Kıbrıs'ta Faşizmin Tahlihi" adlı bir panel düzenlemiştir. Panel'e Arif Hasan Tahsin, Cemal Özyiğit ve YED adına Kazım Öngen konuşmacı olarak katılmıştır. Panelistlerin konuşmalarını sıra ile yayınlıyoruz. Aşağıda YED adına panel'de sunulan bildiriyi yayınlıyoruz.

Kıbrıs'ta faşizmin tahliline geçmeden önce faşizmin niteliğini, sınıfsal özünü, ve işlevini teorik olarak ortaya koymak gerekir. Faşizmden ne anlaşıldığı ve faşizmi tahlil ederken hareket noktasının ne olması gerektiği açısından herkesin kafasının açık olması gerekir. Burada teorik derken, aslında dünya sosyalist hareketinin toplumsal mücadele tarihi içerisinde, faşizme karşı verilen mücadeleden çıkardığı somut tesbitlerden söz ediyoruz.

Faşizmin sınıfsal niteliği nedir? Faşizm emperyalist mali sermayenin en gerici, en şovenist öğelerinin açık terörist diktatörlüğüdür. Yani faşizm toplum içerisinde, tüm sınıfların üzerinde duran bir genel gidişatından memnun olmayarak ayaklanan bir küçük burjuva hareketi de değildir. Faşizm doğrudan emperyalizmin iktidarının kendisidir. Bu bakımdan faşizmi

tahlil ederken, hareket noktası kaçınılmaz olarak faşizmin bu sınıfsal niteliği olmalıdır ve bu niteliği asla gözardı edilmemelidir. Aksi takdirde faşizm tahlillerinde ve anti-faşist savaşında ciddi hatalara düşülür.

Tek tek ülkelerin ekonomik, toplumsal, ulusal ve uluslararası yapılarındaki özellikler ve farklı tarihsel gelişmeleri farklı faşitleşme sürecine yol açmakta, ülkeyi faşist diktatörlüğün ve faşizmin değişik biçim ve yöntemlerine götürmektedir.

Bütünsel diktatörlük, ör. Almanya, İtalya gibi, faşist askeri diktatörlük ör. Pinochet Şilisi, 74 öncesi Yunanistan, 12 Eylül dönemi Türkiye gibi, dinsel faşizm ör. İran, S. Arabistan, gibi, parlamentarizmin belli bir görünüm olarak kullanıldığı faşizm ör. Türkiye, Mısır, Pakistan, G.Kore gibi... Faşist diktatörlüğü sınıfsal niteliğinde herhangi bir değişiklik yapmaksızın bu farklar; sol partilerin ve reformist veya sol sendikaların yasaklanmasından, rollerinin belli düzeyde sınırlandırılmasına kadar veya onların bazı guruplarından yararlanılması derecesinde kendini göstermektedir. Faşizmin iktidara gelişi bir burjuva hükümetin bir yenisiyle basit bir yer değiştirmesi değildir. Burjuvazinin, burjuva demokrasisinin sınıf egemenliğindeki devlet biçimini kaldırarak yerine bir başkasını, açık terörcü

Faşist diktatörlüğün kurulmasında kitle tabanına dayanmak zorunlu değildir. Ancak faşizm, tekeli sermayeye bir kitle tabanı yaratmak amacındadır. Kitle tabanının

faşizmin iktidara gelmesinden önce mi yoksa sonra mı gerçekleşeceği, ya da hangi kapsamda olacağı ülkenin somut koşullarına bağlıdır. 1920 ve 30 larda Almanya ve İtalya'da faşizmin iktidara gelmesinde kitle tabanı büyük rol oynamıştır. Ancak bugün, yarı sömürge ve bağımlı ülkelerdeki uygulamalar göstermiştir ki en gerici tekeller ordunun ve devlet aygıtının önem taşıyan kesimleri ile birlikte faşizmi kurabilmektedirler. Ondan sonradır ki ihtiyaç duyulduğu zamanda ve ölçüde, az ya da çok başarılı olsa da, kitle tabanının terör ve demagoji ile oluşturulması çalışılmaktadır.

Emperyalizm faşizme niye ihtiyaç duyar? Özellikle ekonomik ve sosyo-politik kriz dönemlerinde tüm krizi emekçi halkın omuzlarına yıkmak için ihtiyaç duyar. Yükselen devrimci işçi hareketlerini bastırmak ve sosyalizme karşı mücadele etmek için faşizme ihtiyaç duyar. Pazar sorunlarını çözmek ve dünyayı yeniden paylaşmak için, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde halkları sindirmek ve ülkeleri talan etmek için faşizme ihtiyaç duyar.

Özellikle 2.Dünya Savaşından sonra yeni-sömürgecilik döneminde emperyalist tekeller arasında dünyanın yeniden paylaşımı amacıyla kıyasıya bir rekabet ve mücadele başlamış ve halen sürmektedir. Yarı sömürge, sömürge ve bağımlı bütünleşmiş olan yerel komprador sistem ve emekçi halk kitleri arasındaki çelişkiler, metropol ülkelerdeki kapitalist-işçi sınıfı arasındaki çelişkilerden daha keskindir.

Komprador burjuvazi bu çelişkileri bastırmak için kah açık askeri, kah örtülü parlamenter düzen kurarak faşizmi uygular.

Faşizm kitleleri etkilemek ve tarafına çekmek için çeşitli yollar ve yöntemler kullanır. Kitlelerin en acil ihtiyaç ve taleplerine demagojik bir söylem tarzı ile yaklaşır. Kitlelerin geleneksel değerlerini, adalet arzusunu, hatta devrimci geleneklerini kullanır. Kendini, mazlum ve ezilmiş ulusun kurtarıcısı olarak gösterir. Bütün komşu ülkelere düşmandır ve ulusu esaret altına almaya çalışmaktadır. Toplum içerisinde birtakım hainler de bunlara yardım etmektedir. Kapitalizmin, emperyalizmin ülkeyi işgal ettiği, ülkenin elden gittiği, ulusun sınıflara bölündüğü, ulusal değerlerin bozulduğu demagojisi ile özellikle ekonomik krizden bunalan küçük-burjuva kitleleri, işsizleri, hatta işçi kitlelerini etkiler. Kitleler faşist ideolojinin temelini oluşturan bu milliyetçi ve şovenist demagojinin tuzağına düşer. Faşizm kendini toplumsal devrimci bir hareket olarak tanıtmaya çalışır. Hatta Alman faşistler "sosyalist" kelimesini utanmazca kendilerine isim olarak kullanmışlardır. Birçok devrimci söylem tarzını da kullanır, fakat gerçekte en gözü kara karşı devrimcidir. Faşizm ulusal yeniden doğuştan, titreyip kendine dönmekten, yeni tür demokrasiden bahseder, fakat gerçekte tam bir yozlaşma, karanlık ve çürümeye götürür.

Faşizm ulusal bağımsızlıktan söz eder, fakat gerçekte esas misyonu ülkeyi ve halkı

(Devamı 4. Sayfada)

DÜNDEN BUGÜNE KADIN SORUNU -1-

Hep böyle miydi? diye düşünüyor insan. Öylesine alışılmış ve kanıksanmış ki kadının bugünkü toplum içindeki yeri...

Sanki daha farklı bir tarzı hiç yaşanmamış veya yaşanmayacakmış gibi kabul görüyor.

Egemen güçler her konuda olduğu gibi alternatifini siliyor kitaplardan. Öyle ya, farklı bir arayış olmamalı, kendi sunduğu dışında.

Onlar için her şey "böyle gelmiş böyle gidecektir" bunu değiştirmeye çalışmak gerçek anlamıyla ham hayaldir. Kabullenmek ve usulünce akan dereye kendini kaptırmak tek çıkar yoldur. Yoksa aç kalırsın, yalnızlaşırsın, işsizleştirilir, ailene bile öcü gibi tanıtılırsın.

Evet. Hep böyle miydi? sorusu ile ve herşeyin ekonomik koşullar doğrultusunda çağlar boyunca değiştiğine ve bu sonsuz değişimin hep varolacağına inançla KADIN SORUNU'nu bir araştıralım dedik. Sonuçta hiç de şaşırmadığımız sonuçlar elde ettik. Bazıları elde edilen sonuçlara bazıları ise elde edilen sonuçları açıklama cesaretimize şaşılabılır. Ama dost kalplerin belli bir süreklilik kazanmasını hedeflediğimiz çalışmalarımıza destek olacağına inanıyoruz...

Yazımızı mümkün olduğunca kısa tutmak amacımız olduğundan anlatımız olabildiğince özet olacak.

İLK ÇAĞDA KADIN

İlk çağlardan itibaren insanoğlu için topluluklar şeklinde yaşamak dışında bir alternatif olmamıştır.

Bu ilkel topluluklar bilindiği kadarıyla kadının çok eşliliği ile oluşturduğu meyve, çeşitli kök toplayıcılığı ile yine kadının büyük oranda beslediği topluluklardı.

İlkel topluluklarda erkeğin beslenme üzerinde herhangi bir belirleyiciliği yoktu. Son derece ilkel aletlerle ve çoğunlukla başarısız av girişimleri nedeni ile daha çok kadına bağımlı bir yaşam sürdürmekteydi.

Buna bağlı olarak ekonomik üstünlüğü elinde tutan kadın her konuda söz sahibi olmakla kalmıyor aynı zamanda eş seçimini veya erkeğin topluluktaki kalıcılığını veya kovularak yalnızlaştırılmasını da o belirliyordu.

Kadının mal varlığı ki bunlar toplayıcılık için gerekli aletler ve çanak-çömlek kızlarına miras olarak geçiyordu. Erkek sadece kendi kullandığı ve pek de işe yaramayan ilkel av aletleri üzerinde söz hakkına sahipti. Ve kadın tarafından yeterli görülmeyerek topluluktan uzaklaştırıldığında bu aletleri alarak gidiyor.

Kadının çok eşliliği çocuklarının babalarının kim olduğu doğrultusunda bir netliğin olmaması nedeni ile çocuklar sadece anayı tanır ve ona ait olurlardı. Erkeğin çocuklar üzerinde hiç bir söz hakkı yoktu.

ANALIK HUKUKUNUN YIKILIŞI VE ATAERKİL AİLEYE GEÇİŞ

Zamanla gelişen av aletleri, erkeklerin bazı hayvanların evcileştirilebileceğini keşfetmeleri ile kabilenin besin değeri, bitkilere göre çok daha yüksek olan, et ihtiyacını düzenli bir şekilde başlaması ile ekonomik üstünlük el değiştirmiştir. Kabileler arası savaşların yaşandığı bu dönemlerde erkeğin kas gücü daha da değerli hale gelmiştir.

Ekonomik üstünlüğün erkeğe geçmesi kadın için çok eşliliğin tercih edilmeyen bir yaşam tarzı haline gelmeye başlamasını sağlamıştır.

Nevar ki erkeğin elde ettiği mal birikimi ANALIK HUKUKU gereğince karısına ve kendi çocuklarına değil kendi ana ve kızkardeşlerine miras olarak taşınmasını gerektiriyordu.

Kadın erkeğin mal varlığının dolaşımı üzerinde ANALIK kakı dışında ne eş olarak ne de kızları olarak hak idda edemeyeceği konumu ortadan kaldırmak amacı ile mirasın babadan oğula geçmesi gerektiğini ve çocukların da babaya aitliklerini kabul ederek ANALIK HUKUKU'nu tarihe gömerek ATAERKİL AİLE DÜZENİ'nin başlamasını sağladı.

Bu süreç kadın için karanlık çağların da başlangıcı oldu...

Köleciler toplum kadını farklı kabilelerden esir olarak elde ettiği köleler anlamında hor kullanmaya başlar. Öte yandan gittikçe dinin etkisi altında kalan topluluklarda kadın tamamen geri plana itilir. Bilindiği üzere din tarih boyunca hep efendisinin çıkarlarını emretmiş efendisine ters düşeni günah yazmış yasaklamıştır. Bu anlamda kadının sadakati ve itaati dinle garanti altına alınmış kadın çocuk yapmak dışında hiçbir önem taşımayan bir nesne haline gelmiştir. Kendi egemenliği olduğu varsayılan mutfağı ve çanak-çömleği üzerinde bile hak idda edemez konuma gelir.

Kapitalizme geçişe kadar, yani feodal toplumda, köylü kadının yaşam tarzında ve haklarında gerileme dışında değişiklikler yaşanmamıştır.

KAPİTALİZM VE YENİ AİLE İLİŞKİLERİ

Proleteriyada, monogamie ve erkek üstünlüğünün, kendisinin korunması ve mirasçılara geçmesi için kurulmuş olduğu hiç bir mülkiyet bulunmaz; öğeler ise, bu sınıfta erkek üstünlüğünü yararlı hale getirmek için hiç bir uyarıcı yoktur. Üstelik hatta bunu sağlamak için gerekli araçlar bile eksiktir. Bu üstünlüğü koruyan burjuva

(Devamı 4. sayfa)

Girmesin örümcekler beynimize.
Katletmesinler içimizdeki
Savgi, barış, kardeşlik ve mücadele
Duygularınızı.
Girmesin aramıza,
Yaşamın ne olduğunu bilmeyenler
Girmesin,
Beynine kilit vurmuş zavallılar.

KÜLTÜR VE SANATA DEVİRİMCİ BAKIŞ

DİKMEN ÖZKAN
YAVUZ TAMAKAN

Yaralı bir güneş doğurur geceyi
Dağ taş susar
Gözlerin susar,
Uzanır,
Uzun ve çıplak bir yol
İnançsız yüreklerin
Hain saltanatını süren, soğuk ellerine.
Alabildiğine uzar gece
Bilinçsiz bir umudun
Yazgısıdır soluklanan
Gündüzde, gecede, yaşamada,
Yaşam göğüslenemez bir çaresizlikle
Doğar düşlere,
Elini çırpsan yeter ellerime
Dağılır karanlık
Suskun gözlerinde.

Dikmen Özkan.

Analar ağlamasın,
Zindan odalarında.
Çocuklarını, işkencede ve katledilirken
görmesin.
Özgürlük zindan odalarında yok edilmesin
Anaların, çocuklarının saçını doya doya
okşamasına
Vurulmasın kahrolası zincirler
Bıraksınlar;
Anaları ve çocuklarını
Bıraksınlar;
Bu baskıyı ve zulmü.
Ama biz bırakmayalım,
Analar ağlasın.
Bırakmayalım işkencede katledilen
çocuklarını
Yani YOLDAŞlarımızı.

Kültür ve sanat insanlığın varoluşundan bu yana onun yaşamsal süreci içerisinde var olmuş ve tüm ilişkilerinde bir birikim olarak insanın toplumsallığıyla bütünleşmiştir. İnsanın yaşama etkinliğinin bilincinde olması ve imgeleme yetkisinin bir ürünü olarak ortaya çıkar. Sanat onun nesnelere ilişkisinde sanatın estetik özünü ortaya koyar. Sanat estetik bir öze sahiptir. Çünkü insanın dışındaki hiç bir canlı, kaba maddeyi imgeleyerek ona estetik bir öz kazandırmaz.

Tarihsel ve toplumsal yaşayışın bütününde varolan kültür, insanın tüm etkinlik ve üretim süreçlerinde ortaya çıkan bir öz olarak kendini gösterir. Bu gün dünyanın her köşesindeki tüm toplumsal ve yapımsal yaşayışlarda, toplumsal ve bireysel hareketlilik içerisinde belirir. Kültür ve sanatın toplumsal yönü tüm biçimleri ve özlere nasıl ki toplumsal yaşayış tarafından belirleniyorsa yani insanın bilincini belirleyen toplumsal varlığıysa kültür ve sanat da toplum için olmalıdır. Bunun devrimci ve sınıfsal boyutu kültür ve sanatın devrimci ve dönüştürücü olmasıyla ilintilidir. Kültür ve sanat özellikle sanat, toplumsal dönüşüm eğlemi içerisinde işçi sınıfının devrimci mücadelesinin bir aracı olarak ortaya konulur. Ve insanlığın eşit yaşadığı, insanın insan tarafından sömürülmediği toplumsal sistemde kimliğine ve özgürlüğüne kavuşur.

BAŞYAZI (Devam)

çözümler üretecektir. Ülkemizde yaşamakta olan sömürü ve baskı düzeninin gerçek yüzünü, yaşanan sosyo-ekonomik ve sosyo-politik zorlukların arkasındaki gerçek nedenleri emekçi halka göstermek amacındadır. Bugün ülkemizde var olan burjuva medya organları halka gerçekleri sunmamakta, tersine bu gerçekleri saptırmaktadır.

Sosyalist Gerçek , sosyalistler arasında siyasi - ideolojik iletişimi kurarak sosyalistler arasında ideolojik bilgi sağlamak amacındadır.

Sosyalist Gerçek , Ülkemizde, sosyalist hareketin sesi olamak amacındadır. Sosyalist hareketin gereksinim duyduğu sosyalist propaganda, ajitasyon ve örgütlenmenin aracı olmak amacındadır. Ülkenin her köşesine ulaşarak işçi sınıfımızın ve emekçi halkın komprador kapitalist saldırıya karşı direniş hareketlerinin yanında olmak, bu düzenin yıkılması yolunda, onların savaşımının önünde yer almak ve sosyalist hareketi işçi sınıfı hareketiyle birleştirme yolunda politik mücadeleyi yükseltmek amacındadır.

Gerek Kıbrıs, gerekse uluslararası işçisınıfı hareketi ve sosyalist hareket ile ilgili gelişmeleri haber ve yorum şeklinde halkımıza ulaştıracaktır. İçinde yaşanan sömürü düzenini, egemenleri ve onların arkasındaki güçleri halkın gözünde teşhir ve tecrit etmek için hertürlü olanağı kullanacaktır.

Sosyalizmin gerek Kıbrıs gerekse uluslararası alandaki siyasi-ideolojik sorunlarını ele alacak, çözümlenmeye ve sonuçlandırmaya çalışacaktır.

Sosyalist Gerçek , şimdilik ayda bir yayımlanacaktır. Sosyalist ilkeler temelinde, olmak kaydıyla, görüşlerini ve fikirlerini ortaya koymak isteyen herkese sayfaları açık olacaktır.

Tüm sosyalistlere, devrimci ve ilerici kesimlere, işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza, yaşamakta olan bu kokuşmuş düzende ezilen tüm kesimlere Sosyalist Gerçek'e sahip çıkmaya, onu benimsemeye ve desteklemeye çağırıyoruz.

Sosyalist Gerçek sizlerindir. Geliniz Sosyalist Gerçek'e birlikte sahip çıkalım, insanın insan tarafından sömürülmediği, sınıfsız toplumu yaratmak için birlikte mücadele edelim.

PANEL (Devam)

yabancı emperyalizme teslim etmektir.

Kısaca faşizm halkın bağımsızlık, özgürlük hatta devrimci duygu ve taleplerine demagogik bir söylem tarzı ile hitap ederek, sömürerek iktidarını kurar ve sürdürür.

Faşizmin kitleler üzerindeki bu zaferinin arkasında, işçi sınıfının zayıflığı, örgütsüzlüğü ve doğru bir sosyalist önderlikten yoksun oluşu, doğal müttefiklerinden kopuk oluşu; sözde sosyalist geçinip gerçekte burjuvazi ile işbirliği yaparak emekçi halka ve işçi sınıfına ihanet eden sol partiler ve sendikalar, burjuva sınıfının kendi içindeki iç çelişkiler ve bu çelişkiler nedeniyle demokratik yöntemlerle ülkeyi idare edememesi gibi faktörler yatmaktadır.

Faşizme karşı ideolojik, siyasi ve pratik yaşamın tüm alanlarında aktif ve sürekli bir mücadele verilmeden faşizmin iktidarı önlenemez, faşist iktidarlar yıkılamaz. Her kim ki burjuvazinin gerici uygulamalarına ve bunun giderek vardığı faşizme karşı aktif mücadele vermez, o , faşizmin zaferine omuz vermiş olur.

Anti-faşist mücadele, her ülkede, o ülkenin toplumsal mücadele geleneklerine, sınıfsal yapısına, sosyo-ekonomik yapısına göre yöntemde farklılıklar gösterebilir. Fakat çağımızda tüm anti-faşist mücadelelerin üzerine oturtulduğu temel ilkeler vardır.

Önce faşizme karşı mücadelenin içeriğinin faşizmin sınıfsal yapısından dolayı anti-kapitalist ve anti-emperyalist olması gerekmektedir. Emperyalizme karşı mücadele edilmeden faşizme karşı mücadele verilemez. Faşizmin zaferini önlemek için işçi sınıfının aktif ve militan mücadelesi gerekmektedir. Toplum içerisinde faşizme karşı dirençli ve sürekli mücadeleyi verebilecek, örgütleyebilecek, yönlendirebilecek ve zaferle sonuçlandırabilecek tek sınıf işçi sınıfı ve onun öncü güçleridir. İşçi sınıfı tek bir vücut olarak kapitalizmin ve faşizmin saldırılarına karşı durabilmelidir. İşçi sınıfı bunu gerçekleştirebilirse, toplum içerisinde faşist demagojiye açık diğer toplumsal sınıf ve katmanları ya kendi tarafına çeker ya da tarafsızlaştırır ve böylece faşizmin kitle tabanı oluşturmasını önlenebilir. İşçi sınıfına bu mücadelesinde siyasi ideolojik önderlik yapabilecek güçlü ve sağlam bir devrimci partiye gereksinim vardır. Bu şekilde örgütlenmiş ve donanmış bir işçi sınıfının , faşizmin iktidara yürüdüğü veya iktidarda olduğu ülkelerde faşizmin zaferini önlemek veya faşizmi iktidardan indirmek, emperyalizme ve kapitalizme karşı sürekli bir mücadele verebilmek için ilk yapacağı iş Anti-faşist Birleşik cephenin kurulmasına önderlik etmektir. İşçi sınıfının müttefiklerine karşı uygulayacağı politikanın doğruluğu bu mücadelede önem kazanmaktadır. (DEVAM EDECEK)

KADIN SORUNU (Devam)

hukuku, sadece mülk sahipleri ve onların proleterle olan ilişkileri için mevcuttur: Öyle ise, para yokluğundan işçinin, karısı karşısındaki durumunda, koşullara göre, bambaşka kişisel ve toplumsal ilişkiler hüküm sürer. Ve üstelik büyük sanayi, kadını evden kopararak emek pazarına ve fabrikaya gönderdiği ve onu, çoğunlukla ailenin desteği durumuna getirdiğinden beri proleterin evinde erkek üstünlüğünün son kalıntısı da temelini yitirmiş oldu.

Nevar ki "temelini yitirmiş olması" tamamen kalktığı anlamına gelmez.

PROLETER KADIN

Feodalizmde ham maddenin işlenişi daha çok evde yaşama geçiyordu. El emeği olmaksızın hammadde kullanılabilir duruma gelemiyordu. Bu da belli bir ev üretimini gündeme getirmişti. Ev kapitalist toplumdaki gibi işçinin yeniden yenilenerek bir sonraki iş gününe hazırlandığı bir yer değil belli bir geliri olan bir iş alanıydı. Gelir kaybı dışında bile kadınların ve çocukların emeği salçaya, kumaşa, ekmeğe yani gündelik tüketime dönüşüyor en az dışarıda çalışan kadar emek sarfediliyordu.

Bu nedenle feodalizm döneminde evde çalışanla ev dışında çalışan arasındaki emek farklılığı yoktu. Fakat kapitalizm şartları ile feodalizm şartları arasındaki farklılıklar, fabrikalarda ve diğer dış piyasalarda çalışan işçiye evde çalışandan daha fazla önem verildi.

Gündelik mutfak ihtiyaçlarından giyime kadar herşey fabrika üretimi haline gelmiş daha az emekle ve daha ucuza elde edilebilir hale gelmişti. Kapitalizmde artık evdeki üretim aciliyetini ve güncelliğini yitirmişti.

Sanayinin gelişmesi ücretli kölelik döneminin başlaması kadın emeğinin de kapitalistler tarafından ucuz iş gücü olarak değerlendirmeye tabi tutulmasına neden olur.

(DEVAM EDECEK)

SOSYALİST GERÇEK

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: Yazın Emekçileri Derneği a.

Kazım ÖNGEN

Adres: 3 Mescit Sokak Güzelyurt

Tel: 7141948

Basıldığı Yer: ATEŞ Matbaası
Organize Sanayi Bölgesi Lefkoşa